

บทแปล

บทที่ 1

ประวัติศาสตร์จีน

(ตอนที่ 1)

เนื่องจากเรื่องราวของประวัติศาสตร์จีนโบราณไม่มีหนังสือใดที่เชื่อถือได้ จึงเพียงนับได้ว่าเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา แต่เรื่องเล่าดังกล่าวมีความหมายมาก กล่าวกันว่า พระเจ้าฟั่น โก สี่ ใช้ขวานขนาดใหญ่แบ่งฟ้าและดินออกจากกัน บนพื้นดินเริ่มมีมนุษย์แล้วคนที่มีความเฉลียวฉลาดได้เริ่มค้นพบวิธีเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ค่อย ๆ รู้จักว่าสร้างบ้านอย่างไร เพาะปลูกอย่างไร ต่อมาไม่รู้ว่ามีคนไปอีกกี่พันปีในกลุ่มคนจีนเหล่านี้ ได้มีคนที่สำคัญคนหนึ่งเรียกว่า หวงตี้ (HUANGDI) ในสมัยของหวงตี้ นั้น วิธีการดำรงชีวิตเจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทุกคนเริ่มใช้เสื้อผ้า ที่ทำจากไหม เมื่อทำการค้าก็รู้จักใช้เงินตรา เครื่องดนตรีและตัวอักษรอย่างง่าย ๆ ก็มีแล้ว

กล่าวกันว่าในสมัยพระเจ้าหวงตี้ นั้น ได้ทำการรบครั้งสำคัญยิ่ง เมื่อรบชนะแล้วจึงทำให้อำนาจของกลุ่มชนของพระองค์นับวันยิ่งเพิ่มมากขึ้น กลุ่มชนเหล่านี้เจริญรุ่งเรืองขึ้นแถบริมฝั่งแม่น้ำเหลือง อาณาเขตก็นับวันขยายใหญ่ขึ้น พวกนี้ก็คือบรรพบุรุษของชาวจีน ดังนั้นแม้ปัจจุบันนี้ทุกคนยังพูดว่า ชาวจีนเป็นลูกหลานของพระเจ้าหวงตี้

ในประวัติศาสตร์โบราณของจีน ยังมีอีกหลายคนสมควรแก่การกล่าวถึง นั่นก็คือคนที่ชาวจีนเรียกว่า พระเจ้าหยาว(YAO) ชุ่น(SHUN) อวี(YU) ทัง(TANG) เหวิน(WEN) หวู่(WU) โจวกง(ZHOU GONG) ทั้ง 7 พระองค์นี้มีผลกระทบต่อความคิดทางวัฒนธรรมของชาวจีนอย่างมาก

พระเจ้าหยาว ชุ่นและอวี ล้วนเป็นนักปกครองที่มีความสามารถมาก เมื่อพระเจ้าหยาวชราแล้วได้มอบหน้าที่ให้กับชุ่น พระเจ้าชุ่นเมื่อชราลงได้มอบหน้าที่ให้อวี ในสมัยพระเจ้าอวี่นั้นก็คือ ช่วงราชวงศ์เซี่ย(XIA) ในประวัติศาสตร์นั่นเอง เมื่อพระเจ้าอวีชราลงได้มอบหน้าที่ให้กับพระราชโอรสของพระองค์ นับจากนั้นเป็นต้นมาประเทศจีนจึงเริ่มมีระบบมอบอำนาจการปกครองให้แก่ราชโอรส

ต่อจากสมัยราชวงศ์เซี่ยคือ ราชวงศ์ซาง (SHANG) ผู้ปกครองคนแรกของสมัยราชวงศ์ซางคือ พระเจ้าทัง นั้นเป็นเรื่องในระหว่างก่อนคริสตกาล 1766 มาแล้ว

เมื่อพระเจ้าหวู่หวางแห่งราชวงศ์โจวได้ปราบปรามราชวงศ์ซางลงได้แล้ว จึงได้ตั้งราชวงศ์โจวซึ่งเป็นราชวงศ์ที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์จีน พระเจ้าหวู่หวาง พระเจ้าโจวกง ล้วนเป็นพระราชโอรสของ พระเจ้าโจวเหวินหวาง ทั้งสิ้น ซึ่งก็คือพระนามของพระมหากษัตริย์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่า เหวิน หวู่ โจวกง ช่วง 300 ปีแรกของราชวงศ์โจวเรียกว่า สมัยราชวงศ์โจวตะวันตก เป็นยุคศักดินาของจีน ในช่วงนี้อาณาเขตการปกครองของราชวงศ์โจวขยายกว้างขวางมากขึ้น พระมหากษัตริย์ได้แบ่งที่นาให้กับราชโอรสและบุคคลอื่นๆ เพื่อให้พวกเขาไปปกครอง นักปกครองเหล่านี้เรียกว่าเจ้าเมือง ภายในช่วง 200 ปีแรกของราชวงศ์โจวตะวันออกนี้ อำนาจของเจ้าเมืองนับวันขยายกว้างขวางออกไป และความสัมพันธ์ของเจ้าเมืองกับพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์โจวก็นับวันยิ่งห่างเหินกันมากขึ้น เจ้าเมืองที่มีอำนาจมากเป็นพิเศษ ไม่เพียงแต่เจ้าเมืองอื่นๆ จะต้องเชื่อฟังเขา แม้แต่พระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์โจวก็ต้องเชื่อฟังเขาด้วย ในสมัยนั้นพวกที่ปฏิบัติราชการล้วนเป็นพวกขุนนางชั้นสูง วัฒนธรรมของพวกชนชั้นสูงในขณะนั้นอาจกล่าวได้ว่า ได้พัฒนาไปถึงขั้นสูงสุดแล้ว ยุคสมัยนี้ ประวัติศาสตร์เรียกว่า สมัยขุนชิว ขงจื๊อก็เกิดในสมัยนี้เช่นกัน ต่อมาอำนาจของเจ้าเมืองนับวันยิ่งเพิ่มมากขึ้น ผลสุดท้ายก็กลายเป็นประเทศ ระหว่างประเทศก็มีการสู้รบกันตลอดเวลา ดังนั้นในประวัติศาสตร์จึงเรียกสมัยนี้ว่า สมัยจั้นกั๋ว ตั้งแต่สมัยนี้เป็นต้นมา อำนาจการปกครองค่อยๆ เปลี่ยนมาอยู่ในมือของประชาชน การศึกษาหาความรู้ได้เป็นสิทธิพิเศษของชนชั้นสูงอีกต่อไปแล้ว ดังนั้นในสมัยนี้จึงเกิดมีนักคิดขึ้นมาอย่างมากมาย

หลังจากสมัยจั้นกั๋ว ราชวงศ์ฉิน ได้รวมประเทศจีนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ประเทศจีนเริ่มมีรัฐบาลกลางที่ยิ่งใหญ่ ประเทศจีนในสมัยนั้นหากจะพูดถึงขนาดแล้วเกือบเท่ากับขนาดของประเทศจีนในปัจจุบันนี้ทีเดียว พูดถึงเรื่องกลุ่มชนแล้ว จะมีกลุ่มชนเล็ก ๆ ค่อย ๆ รวมตัวกันเป็นกลุ่มชนใหญ่ พูดถึงระบบการปกครองแล้ว ได้ล้มเลิกระบบศักดินาแล้วตั้งรัฐบาลกลางที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น ในเรื่องของความคิดทางวิชาการแล้ว นักคิดที่ยิ่งใหญ่ในสมัยขุนชิวจั้นกั๋วได้วางพื้นฐานให้กับความคิดทางวิชาการแก่ประเทศจีน การแบ่งชนชั้นระหว่างชนชั้นสูงและชนชั้นสามัญไม่มีอีกต่อไปแล้ว ความเสมอภาคได้เริ่มปรากฏขึ้นในความคิดของประชาชน

第二章

中国历史(二)¹

秦朝灭亡了以后，就是汉朝。汉朝开始的时候，先让老百姓恢复安定的生活；到了汉武帝的时候就开始改革，政府正式的提倡儒家思想。

汉朝是中国一个很强盛的时代。地方比以前更大了。“汉人”这个名字，就是从汉朝来的。汉朝是从公元前二〇六年到纪元后二二〇年，一共有四百多年。汉朝末年，就是“三国时代”。从这个时候起，统一的中国又分裂了。这种情形一直到五八九年的隋朝，中国才又统一起来。不过隋朝只有二十九年就被唐朝灭了。唐朝跟汉朝都是中国历史上有名的朝代，刚才我们说过，“汉人”这个名字是从汉朝来的，现在还有不少的华侨叫自己“唐人”，“唐人”这个名字就是从唐朝来的。

唐朝只有二百八十九年。最强盛的时候，它的势力西边儿到达波斯，南边儿到达南洋各岛，东边儿到达高丽跟日本。这个时期跟外国的接触越来越多。中国的礼节，音乐，文字和政治制度多半儿是在这个时期传到高丽跟日本去的；除了佛教早就传到中国来以外，基督教，回教也都是这个时期从外国传到中国来的。唐朝以后，中国又分成好几国，一直到宋朝才有统一。宋朝虽然统一了中国，可是国家很弱，地方比汉唐两朝小多

¹ 国立新加坡大学华语中心编，《中国文化一》，新加坡：国立新加坡大学，1987。

了。同时边疆各民族常常侵犯中国本部。后来连首都都丢了，只好在南方的杭州另建立一个首都，在中国历史上叫南宋。中国的南方出产本来就很丰富。首都搬到南方以后，南方就慢慢儿地重要起来了。手工业的技术和商业也慢慢儿的发展起来了。宋朝除了瓷器在世界上很有名以外，还发明了活字印刷什么的。一二六〇年蒙古人灭了宋朝，建立了元朝。元朝的势力很大，他们的军队打到过俄国跟意大利。可是元朝才一百多年就被明朝灭了。

在中国这些朝代里，西方国家对明朝的印象比较深。一般人看见一件好的中国东西，常说是明朝的。这大概是因为从明朝起中国跟西方接触的机会更多了。那时候海上交通也相当方便。明朝在一三六八年造了六十只大船，派人到南洋各岛前后去了七次，甚至于到过非洲。

明朝末年政治腐败，于是满洲人把明朝灭了，建立了清朝。满洲人开始统治中国的时候，他们学习汉人的文化，请汉人替他们做事，在政治上相当成功。后来因为政府越来越腐败，反抗政府的人越来越多。一八四〇年的“鸦片战争”中国被英国打败以后，接着又发生了“太平天国”和“拳匪之乱”。清朝虽然有一个时期很想学习西方国家的长处，把中国弄好，可是已经太晚了。

一九一一年辛亥革命发生，一九一二年中华民国正式成立。以后中国就变成一个现代的民主国家。

题解:

文章叙述中国从汉朝到民国的各方面历史发展情况, 并简述在这期中最重要的几个朝代如: 汉朝、唐朝、宋朝、明朝、清朝到民国。

生词:

老百姓	lǎobǎixìng	ประชาชน ชาวเมือง
恢复	huīfù	กลับคืนสู่สภาพเดิม
改革	gǎigé	ปฏิรูป
正式	zhèngshì	เป็นทางการ
提倡	tíchàng	รณรงค์
儒家	Rùjiā	สำนักปรัชญาขงจื้อ
分裂	fēnliè	แตกแยก
侵犯	qínfán	รุกราน คุกคาม
技术	jìshù	เทคโนโลยี
瓷器	cíqì	เครื่องเคลือบ
活字印刷	huóziyìnshuā	แท่นพิมพ์ที่เปลี่ยนตัวพิมพ์ได้
印象	yìnxiàng	สิ่งที่ติดตรึงในใจ
腐败	fǔbài	ล้มเหลว ไม่ประสบผลสำเร็จ

专用名词:

汉朝	Hàncháo	ราชวงศ์ฮั่น (206 BC-AD220)
汉武帝	Hànwǔdì	จักรพรรดิฮั่นอู่ตี้ปกครองระหว่าง 140-88BC.
三国时代	Sānguóshídài	สมัยสามก๊ก (AD.222-256)
隋朝	Suícháo	ราชวงศ์สุย (AD.589-618)

唐朝	Tángcháo	ราชวงศ์ถัง (AD.618-907)
波斯	Bōsī	เปอร์เซีย
南洋	Nányáng	ทะเลใต้
高丽	Gāolì	เกาหลี
佛教	Fójiào	ศาสนาพุทธ
回教	Huíjiào	ศาสนาอิสลาม
宋朝	Sòngcháo	ราชวงศ์ซ่ง (AD.960-1220)
南宋	Nánsòng	ราชวงศ์ซ่งใต้ (AD.1027-1279)
元朝	Yuáncháo	ราชวงศ์หยวน (AD.1206-1368)
意大利	Yìdàlì	อิตาลี
明朝	Míngcháo	ราชวงศ์หมิง
非洲	Fēizhōu	ทวีปแอฟริกา
清朝	Qīngcháo	ราชวงศ์ชิง (AD.1644-1911)
鸦片战争	Yāpiànzhànzhēng	สงครามฝิ่น (ค.ศ. 1840-1842)
太平天国	Tàipíngtiānguó	กบฏไต้เผิง (ค.ศ. 1850-1864)
拳匪之乱	Quánfěizhìluàn	กบฏนักมวย (ค.ศ. 1900)
辛亥革命	Xīnhàigémìng	ปฏิวัติปี 1911
中华民国	Zhōnghuámíngguó	สาธารณรัฐจีน ตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1912

词语例解:

1. 这种情形一直到五八九年的隋朝。

“一直”是副词，表示动词作或情况始终没改变。

例如:

1.1 玛丽的学习成绩一直很好。

1.2 累极了，他一直睡了一天一夜。

2. 甚至于到过非洲。

“甚至于”是连词，也说“甚至”或“甚而至于”
提出突出的事例(有更进一步的意思)

例如：

2.1 提起他，甚至于娃娃们都知道，名气可大了。

2.2 他站在那儿，甚至于不说话，孩子们立刻就会安静下来。

3., 于是 满洲人把明朝灭了。

“于是”是连词，也说“于是乎”表示后一事紧接着前一事。

例如：

3.1 他非常向往非洲。今天有这个机会，于是她立刻就答应了。

3.2 他累得很，于是九点就睡了。

练习：

1. 请回答以下问题。

1.1 中国最强盛的朝代是哪个朝代？它的势力范围达到什么地方？

1.2 中国南方在什么朝代开始有它的重要性？并指出南方的发展情形？

1.3 在中国的历史当中，什么朝代最乱，而且有什么重要性 的改变？请叙述其情形。

2. 请写上同意词

2.1 灭亡 =

2.6 提倡 =

2.2 老百姓 =

2.7 侵犯 =

2.3 恢复 =	2.8 建立 =
2.4 改革 =	2.9 接触 =
2.5 强盛 =	2.10 反抗 =

3. 试分析各段落并找出每一个段的重要句子，然后以你的词语写出一篇缩写。

4. 试根据以上的内容，用你自己的词语定成下面的一个段落

唐朝的历史发展是这样的：.....

5. 请用下列的词造句。

5.1 安定	5.5 一直
5.2 开始	5.6 多半儿
5.3 就是	5.7 甚至
5.4 接触	5.8 于是

6. 用下列带线的词语，模仿造句：

6.1 宋朝除了瓷器在世界上很有名以外还发明了活字印刷什么的。

6.2 汉朝是中国一个很强盛的时代，地方比以前更大了。

6.3 从这个时候起，统一中国又分裂了。这种情况一直到五八九年的隋朝，中国才又统一起来。

6.4 宋朝虽然统一了中国，可是国家很弱地方比汉、唐两朝小了。

6.5 明朝的时候，陆上交通相当方便，海上交通也相当方便。

7. 选词填空。

7.1 汉朝开始的时候，先让老百姓恢复_____生活。
(安全、安定、安静)

7.2 唐朝以后，中国又_____好几国。(分成、分裂、分散)

7.3 边疆各地民族又常常_____中国本部。(侵犯、侵略、侵害)

7.4 从明朝起，中国跟西方接触的_____更多了。
(机会、时间、时期)

7.5 汉朝是中国一个很_____的时代。(强盛、强壮、强大)

8. 读了以下两篇文章以后请用你的词语简单的介绍中国的铜器、玉器、陶器和瓷器。

铜器和玉器²

中国的商，周两朝(西元前一七五一——前二五六五)，铜器盛行，制作精美，所以这一千五百年间，称为[青铜器时代]。

² 集成图书编审委员会编，《小学常识》(第十册)，香港：集成图书公司，1989。页 54-56。

青铜是铜和锡的合金。纯铜性质较软，不适合制造坚硬的器物，所以发明了合金。大约锡所占的成分愈多，合金便愈坚硬。

青铜器上，有各种美丽的花纹，有的是自然界的物象，有的是几何图案，千变万化，充分表现出古人的审美观念。

有些青铜上，有文字记载。这种文字，通称金文。

青铜器的种类繁多，有食器，酒器，寻常用器，量器，乐器，兵器，印，镜等。

从青铜器可以看出下列几点：一，古人利用金属的技术。二，古人的生活水准。三，古人的审美观念。四，文字的起源。

玉和石性质相近，但玉比石更美；玉的价值较高贵。古人喜爱玉器，原因有三：一，色泽可爱。二，调工精良。三，传说古人相信佩玉在身，可以治病，强身。

故宫收藏的玉器，有几万件，包括了各朝代的制品。中国新疆产玉，清代（西元一六四四——一九一一年）设置造办处，政府聘请第一流的技术人才，专门替皇宫中制造玉器。那些制成的精美玉器，真是人见人爱。

陶器和瓷器³

陶器是人类最早的工艺发明。民国初年，在河南西部仰韶村发现的陶器，有彩色花纹。这种彩陶制作技巧和形状，都很进步，已经不是原始的制作技术了。它们是四千多年前的遗物。考古学家，根据陶器的花纹，图案，色彩等，可以了解中国几千年前，在黄河下游，人民生活的情形。

商代，政府设有〔土工〕，专门负责制造陶器。

春秋时代，范蠡曾在太湖边，经营陶业，人称陶朱公。

古代有〔陶室〕。古人利用陶土，制造砖瓦，应用于建筑方面。

〔陶室〕的模型，至今犹有遗存，由此可以看出古代建筑的规模。

中国人发明瓷器，为全世界所公认。英文中 china 一字，早已成为 porcelain 的同义字。

中国的瓷器，一说起自汉代，一说起自魏晋。

瓷和陶，很难区分。〔釉〕是一种化学药品，用矿物为原料而制成。有人认为：有釉的是瓷，无釉的是陶，用釉涂在瓷器上，又滑又亮。但也有人认为：瓷和陶，只是所用的土不一样。

唐代的〔唐三彩〕，是瓷器应用多色釉的开始。

北宋（西元九六〇——一一二七年）的青色瓷器，在制造上，有空前的成就。那〔雨过天青〕的颜色，真是漂亮极了。

³ 集成图书公司编审委员会编，《小学常识》（第十册），香港；集成图书公司，1989。页 57-60。

明代(西元一三六八—一六四四年)在江西景德镇设瓷器厂,制品专供皇宮中使用。所制成品,都是杰作。

直到十八世纪,中国的瓷器,独步世界。那时,欧洲的皇宮和贵族,都以陈设中国的瓷器为荣。

